

SZECSDŐI FERENC 65 ÉVESEN IS AKTÍV – JUBILEUMI KONCERTTEL TEKINT VISSZA EDDIGI PÁLYAFUTÁSÁRA

Hegedűvel a kezében ad választ a kihívásokra

SZEGED
TÓTH ANETT

– Mindig is tanítani szerettem volna. Már egész fiatalon ez volt az életcélom. Átadni az utánam jövő generációnak azt a tudást, amelyet mestereim hagytak rám – kezdett bele történetébe Szecsődi Ferenc hegedűművész, aki ma este jubileumi hangversennyel és beszélgetéssel tekint vissza eddigi pályafutására.

Szecsődi nagy harcok árán került Szegedre. Budapestről nem akarták engedni, hogy itt tanítson, pedig nem is akármilyen ajánlólevéllel érkezett. Zeneakadémiai tanulmányait az Akadémiai Nagydíj elnyerésével koronázta meg.

– Ez az első és egyetlen munkahelyem immár 42 éve, ahová ma is örömmel járok be – mondja a Szegedi Tudományegyetemen végzett oktatói munkájáról. – Az intézmény az elmúlt évtizedek során többször változott, s ha egyszer az új épület is elkészül, akkor végre a város is gazdagodik egy méltó hangversenyteremmel. A tanítás egyébként csodás dolog, nincs annál örömtelibb, mint amikor az ember visszakapja a



Szecsődi Ferenc ma este 7 órától A négy húr ördöge címmel hangversenyt ad a rektori hivatalban.

növendékétől azt, amit hosszú évek alatt adott neki.

Ahogy fogalmazott, a világhírű Hubay-hegedűiskola talán „utolsó mohikánjaként”

ma is aktív előadóművész. Tudni lehet róla, hogy mindig is előszeretettel választott virtuóz műveket.

– A virtuozitás nem cél, ha-

nem csak eszköz, elsősorban a zeneszerző szándékát kell megvalósítani. Fiatalabb korban az egyik hangversenyem után a kritikus jóindulatúan azt írta: megbocsátható, ha Szecsődi Ferenc bravúros darabokkal kápráztatja el a közönséget, hiszen pár év múlva úgysem tudja ezeket a műveket eljátszani.

– Egy előadóművész élete tele van nehézségekkel, nekem is voltak hullámvölgyeim, de mindig kitartóan, hegedűvel a kezemben adtam választ a kihívásokra – mondta a művész.

A NÉGY HÚR ÖRDÖGE

Szecsődi Ferenc ma este 7 órától A négy húr ördöge címmel hangversenyt ad a rektori hivatalban, előtte pedig Marton Árpád beszélget vele. – A ma esti hangverseny címe sokat sejtető, ezúttal is olyan művek fognak felszendülni, amelyek örömet szereznek a közönségnek és előadóknak egyaránt. Mit sem érne játékomban, ha nem olyan kiváló zongoraművész partnerem lenne, mint Benedekfi István, akivel egy zenei nyelvet beszélünk és dicsőséget szerezünk oly sokszor itthon és külföldön a magyar zenekultúrának.